

ний нѣмаме достатъчно количество оружје. Предавамъ почти дословно съдържанието на едно телеграфическо сношение което е ималъ Н. В. съ Австро-Унгарския Министръ на Външнитѣ Дѣла Графа Калноки, който телеграфически разговоръ Н. Височество съобщя на всички присѣтствовавши и който ми произведе дълбоко впечатление, понеже азъ бѣхъ убѣденъ като въ своето сѣществуване въ най гибѣлнитѣ слѣдствия за България за една нова Сърбо-Българска война прѣзъ Августъ м-ць 1886 год. Слѣдъ като исказа своитѣ опасения за вѣроятието на една нова война наша съ Сърбия и като спомѣна на много трѣвожнитѣ свѣдения за бързитѣ готвѣния на Сърбитѣ за тѣзи война (свикване запаснитѣ и укрѣпяване граници-тѣ и т. н.), Негово Височество добави: „азъ вчера приехъ тайно една телеграмма отъ Калноки, въ която той ме успокоява и говори, че Сърбитѣ не ще прѣдприематъ тѣзи есенъ война срѣщу България; при това Калноки добавя, че ако въ Сърбия и да вървятъ доста усиленни военни приготовления. че ако войската и да е на шрекъ, това се прѣдприема отъ страна на Сърбскитѣ власти, за да се погаси едно прѣдполагаемо въстание вътрѣ въ Сърбия отъ страна на Сърбскитѣ радикали, които (иматъ твърдѣ убѣдителни причини) ще направятъ опитвание да свалятъ Кралъ Милана и да покачатъ на прѣстола Карагеоргиевича.“ Въ отговоръ на тѣзи телеграмма, въ искренностита на която Н. Височество се усъмнилъ, Н. В. ми показва че така е отговорилъ на Графъ Калноки: „Карагеоргиевичъ не е нито въ София, нито въ Трънъ, нито пъкъ въ Видинъ, нито въ районна на мѣстностиа дѣто се намиратъ тѣзи градища, а Сърбитѣ именно срѣщу тѣзи градища и мѣста свѣзватъ запаси придоволственни и боеви и усиленно поправятъ пѣтищата, мостоветѣ и въздигатъ укрѣпления“. На 5 Августъ Н. В-во прави смотръ на собстиенния